

Arrest

nr. 42 485 van 27 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat W. LOOPMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger van Igbo-origine te zijn afkomstig van Umueze, Uga, Anambra State. U was getrouwd met J. O. van Ijaw-origine met wie u vijf kinderen heeft. U woonde na uw huwelijk samen met uw familie in Uga. Uw man was lid van de militanten die in zijn geboortedorp Agge, Bayelsa State vechten tegen de olie-industrie. Uw man nam deel aan meetings in Agge. Hij werd op 4 augustus 2008 doodgeschoten bij een aanval van de Nigeriaanse soldaten op een meeting in Agge. U werd de volgende dag geïnformeerd over het overlijden van uw man en u ging met uw kinderen naar Agge. Na het overlijden van uw man drong uw schoonfamilie erop aan dat u met J., de oudste broer van uw man zou trouwen. U zou geïnitieerd worden in hun cultus en uw twee dochters zouden moeten besneden worden. U weigerde en u werd samen met uw dochters opgesloten in een kamer. Jullie konden door tussenkomst van uw zonen uit de kamer ontsnappen en jullie keerden terug

naar Uga. Ongeveer een week later, kwamen twee mannen in Uga langs. U was afwezig en ze spraken met uw moeder. Ze vroegen uw moeder om u terug te laten brengen naar Agge. Als uw moeder weigerde, zouden ze terugkomen en u en uw kinderen doden. U besloot samen met uw moeder dat u het dorp moest verlaten en u ging naar uw zus in Lagos. Uw schoonfamilie ontdekte dat u bij uw zus logeerde en ze stuurden mannen langs. Deze mannen spraken met uw schoonbroer en zeiden dat u moest terugkeren naar Agge, of iedereen in de woning zou gedood worden. Uw schoonbroer besloot dat het beter was dat u hun huis verliet en u verbleef in een hotel Roseway Guest House. U ontving in het hotel een dreigbrief. U meldde dit bij de politie en de hotelmanager werd gearresteerd. Hierna werd u door uw neef naar zijn vriend B. gebracht, waar u ongeveer een maand verbleef. B. stelde u voor aan een blanke man, die uw reis regelde. U reisde met de blanke man en u hebt Nigeria samen met uw twee dochters P. en P. verlaten op 14 oktober 2008. U nam een bus naar Lomé, Togo waar u het vliegtuig nam naar België. U hebt op 16 oktober 2008 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van een gedwongen huwelijk met uw schoonbroer, een gedwongen initiatie en de vrees voor besnijdenis van uw dochters, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u vage en incoherente verklaringen aflegt over de activiteiten en het overlijden van uw man. Zo verklaart u aanvankelijk op het Commissariaat-generaal dat uw man niet behoort tot een politieke partij, noch een bepaalde groep (zie gehoor CGVS, p.4). U stelt dat er in Agge verschillende bevrijdingsgroepen zijn en elke familie een familielid aanduidt die de groepen vervoegt, maar u niet zegt dat uw man tot een groep behoort (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaart dat uw man technicus is en geen andere activiteiten had (zie gehoor CGVS, p.4). Aan het einde van het gehoor wordt u geconfronteerd met uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld op 27 oktober 2008 op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin u verklaarde dat uw man in Agge gedood werd omwille van zijn lidmaatschap bij de separatistische beweging voor een onafhankelijk oliegebied (zie punt 3.5.). Hierop antwoordt u meermaals dat de mensen in de Niger Delta jonge mannen in het dorp aanwijzen als militanten om tegen de oliebedrijven te vechten. Wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt of uw man was aangeduid om te gaan vechten als militant, antwoordt u "ja, hij was aangeduid en daarom ging hij met de groep om te vechten voor de bevrijding van de olie" (zie gehoor CGVS, p.12). U blijkt echter niet op de hoogte te zijn van de activiteiten van uw man bij deze groepering. Uw verklaring dat het enige wat uw man u vertelde was dat hij naar het dorp ging om te vechten voor de olie, komt weinig overtuigend over. U kunt geen namen noemen van de groeperingen die in Niger Delta actief zijn tegen de olie-industrie, noch kunt u enkele namen noemen van hun leiders (zie gehoor CGVS, p.13). U verklaart geen naam van een oliebedrijf te kennen, omdat u niet in Bayelsa State woonde. Wanneer u wordt gevraagd waar de oliebedrijven zijn, antwoordt u dat u vermoedt dat het in Agge is (zie gehoor CGVS, p.13). Nochtans mag verwacht worden dat u als echtgenote, die gedurende meerdere jaren samenwoonde met uw man, toch enigszins op de hoogte zou zijn van zijn activiteiten.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over de omstandigheden waarin uw man zou zijn doodgeschoten. U verklaart dat uw man op 4 augustus 2008 vertrok uit Uga naar Agge voor een bijeenkomst van zijn gemeenschap (zie gehoor CGVS, p.6). Volgens uw verklaring zou de bijeenkomst gaan over de problemen in de regio, maar u hebt hierover geen verdere details, noch weet u wie de bijeenkomst organiseerde (zie gehoor CGVS, p.6). U stelt dat u hoorde dat uw man en anderen werden aangevallen door soldaten, maar u blijkt niet te weten waarom ze werden aangevallen. U verklaart niet te weten hoelang de aanval duurde (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaart dat er vele mensen werden gedood, maar u kent geen andere slachtoffers bij naam (zie gehoor CGVS, p.6). Het is merkwaardig dat u niet meer details heeft over de aanval op Agge van 4 augustus 2008 (zie gehoor CGVS, p.6 en p.7), gezien de media wel degelijk over dit incident rapporteerden (zie informatie administratieve dossier).

Bovenstaande vaststellingen tasten de geloofwaardigheid aan van uw verklaringen over uw man en de omstandigheden waarin hij zou zijn doodgeschoten, waardoor al ernstig getwijfeld kan worden aan uw verklaringen over uw beweerde vrees voor uw schoonfamilie.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde vrees voor een huwelijk met uw schoonbroer en een gedwongen initiatie. U verklaart dat u volgens de traditie van Agge, het dorp van uw man, moest trouwen met de oudste broer van uw overleden man (zie gehoor CGVS, p.7). U stelt dat u door uw schoonfamilie zal geïnitieerd worden, zonder dat u enige kennis heeft wat een

mogelijke initiatie inhoudt. U verklaart te zullen worden geïnitieerd in hun cultus en als enige uitleg te hebben gekregen dat het hun traditie is (zie gehoor CGVS, p.8). Het is bevreemdend dat u niet meer details of informatie blijkt te hebben over deze initiatie (zie gehoor CGVS, p.8). U verklaart eveneens niet te weten of uw man al dan niet geïnitieerd was, noch via uw man iets te hebben opgevangen over de initiatie in zijn gemeenschap (zie gehoor CGVS, p.8), wat weinig doorleefd overkomt. U vreest uw schoonbroer die u zoekt, maar u maakt niet aannemelijk dat u geen bescherming kan invoeren in geheel Nigeria tegen een gedwongen huwelijk met uw schoonbroer. Zo blijkt uit uw verklaring dat de politie uw klacht wel serieus nam en de hotelmanager arresteerde omdat hij ervan werd verdacht op de hoogte te zijn van de situatie (zie gehoor CGVS, p.10). Uw verklaring dat u nadien niet meer terugkeerde naar de politie, omdat het meer problemen maakte, houdt echter geen steek. U hebt geen poging ondernomen om elders in Nigeria bescherming te zoeken bij de diverse overheden. Uw beweerdte vrees voor vervolging in geheel Nigeria omwille van uw weigering te huwen met uw schoonbroer is niet aannemelijk. U kunt bovendien niet aannemelijk maken dat u uw problemen niet kan oplossen door u elders in Nigeria te vestigen. U verklaart dat u zich nergens in Nigeria kan vestigen of onderduiken, zonder dat geweten is dat u daar bent. U stelt dat mensen praten en de informatie over uw terugkeer verspreid zal worden tot in Agge, Bayelsa State (zie gehoor CGVS, p.12). Deze verklaringen zijn gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens waarvoor u geen concrete elementen aanbrengt. Men mag immers verwachten dat u eerst alle mogelijke oplossingen of maatregelen zou nagaan en overwegen om een vertrek uit uw land van herkomst te vermijden.

Wat betreft uw vrees betreffende de eventuele gedwongen besnijdenis van uw dochters dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u zelf uitdrukkelijk tegen de besnijdenis van uw dochters bent gekant (zie gehoor CGVS, p.6 en p.11). Het is hierbij dan ook merkwaardig dat u niet weet of u zelf besneden bent of niet (zie gehoor CGVS, p.11). U blijkt verder weinig kennis te hebben over de praktijk van vrouwenbesnijdenis in Nigeria. Zo verklaart u niet te weten of vrouwenbesnijdenis in heel Nigeria wordt uitgevoerd en enkel te kunnen stellen dat bij een bevalling in het ziekenhuis een besnijdenis altijd afgeraden is geweest (zie gehoor CGVS, p.11). U vermeldt de campagnes die tegen vrouwelijke mutilatie worden gevoerd, maar u blijkt niet te weten wat er bij een vrouw wordt weggesneden (zie gehoor CGVS, p.11). U verklaart enkel in algemene bewoordingen dat de familie van uw overleden man uw dochters zal besnijden. Uit de beschikbare informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in Bayelsa State, de staat waarvan u verklaart dat uw schoonfamilie afkomstig is, een wet bestaat die genitale verminking van vrouwen verbiedt (zie informatie administratieve dossier). Bijgevolg mag van u verwacht worden dat u in eerste instantie de binnenlandse beschermingsmogelijkheden uitput wat betreft uw vrees voor besnijdenis van uw dochters alvorens internationale bescherming hiertegen te zoeken. Bovendien blijkt uit andere beschikbare informatie dat bij een dreigende besnijdenis het voor vrouwen en hun kinderen mogelijk is hieraan te ontkomen door zich elders in Nigeria te vestigen en steun te zoeken bij organisaties (zie informatie administratieve dossier). Er kan dan ook niet worden besloten dat u niet in de mogelijkheid zou zijn om een gedwongen besnijdenis van uw dochters te voorkomen bij een terugkeer naar Nigeria.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De verklaring voor de rechtbank van Ikorodu, Lagos dd.9.9.2009 en het politieverlag dd.9.9.2008 stellen dat u in het hotel Roseway Guest House verblijft en een dreigbrief ontving, maar deze documenten bevatten geen elementen die bovenstaande motivering aantasten. Ze handelen immers enkel over het feit dat u melding maakte van een dreigbrief bij de politie. Het is opmerkelijk en tegelijk tekenend dat deze documenten trouwens niets zeggen over uw gedwongen huwelijk en problemen met uw schoonfamilie. Bovendien is het bevreemdend dat deze documenten vermelden dat u in Agge, Bayelsa State woont, waarmee volgens uw verklaringen Agge bedoeld wordt (zie gehoor CGVS, p.10). Wanneer u wordt gewezen op uw verklaring dat u woonde in Uga, antwoordt u dat in Nigeria men verwijst naar het adres van de man en daarom het adres in Agge vermeld staat (zie gehoor CGVS, p.9). Hierop wordt gereageerd dat uw man niet in Agge woonde, waarop u stelt dat het verwijst naar het dorp van herkomst van uw man, waar zijn familie vandaan komt (zie gehoor CGVS, p.9). Toch blijft het weinig aannemelijk dat u dit adres opgaf aan de Nigeriaanse autoriteiten, gezien uw man niet woonachtig was in Agge, noch wilde u iets te maken hebben met het dorp Agge. Het ontvangstbewijs van Roseway Guest House dd.2.9.2008 stelt dat u in dit hotel verbleef, maar voegt verder niets toe aan bovenstaande motivering. De dreigbrief vermeldt dat u wordt gezocht en dat u zal gedood worden, maar maakt geen melding van de motieven noch de auteur van deze brief.

Het medische attest van Dr D. D. dd.10.12.2009 stelt dat u een vrouwelijke genitale verminking type I hebt ondergaan. De medische attesten van uw dochters P. en P. opgesteld door Dr D. D. dd.1.12.2009

bevestigen dat ze niet besneden zijn, maar houden op zich geen bewijs in voor uw bewering dat zij wel besneden zouden worden in Nigeria.

In verband met uw reisweg legt u eveneens vage verklaringen af. U stelt dat u werd voorgesteld aan een blanke man, maar u zijn naam niet kent (zie gehoor CGVS, p.5). U reisde met deze man per bus naar Lomé, Togo, maar u blijkt de grensplaats tussen Nigeria en Togo niet te kennen (zie gehoor CGVS, p.5). U verklaart dat de blanke man uw reis regelde tegen betaling. U stelt niet te weten welke documenten de man had. U verklaart zelf geen documenten te hebben en de man had u geen documenten getoond (zie gehoor CGVS, p.5). U voegt even later toe dat de man bij controle documenten toonde, maar dat u zag niet welke documenten dit waren. Het is weinig aannemelijk dat u niet meer afweet over uw reisagent, noch over de documenten die werden gebruikt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, overschrijding of afwending van macht dan wel schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht en het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel iuncto artikel 9bis Vreemdelingenwet.

Volgens verzoekster is de motivering van het Commissariaat-generaal zeer vaag, worden er spijkers op laag water gezocht en is de motivering soms zelfs gespeend van elke realiteitszin. Men kan van een asielzoeker geen onmogelijk bewijs vragen ter staving van haar vluchtrelaas. Bovendien is een asielzoeker ten zeerste “gehandicapt” om zich in het bezit te (laten) stellen van documenten.

Indien het CGVS overeenkomstig artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet contact had opgenomen met de vertegenwoordiger in België van het UNHCR dan zou gebleken zijn dat het verhaal van verzoekster dagdagelijkse realiteit is in haar thuisland en waartegen weinig kan worden ondernomen.

Gelet op het medisch attest dat verzoekster voorlegde en de geografische gegevens in verband met de gehelkede praktijken in Nigeria kan niet zomaar op een drafsje worden gesteld dat verzoekster dan maar in een ander deel van Nigeria moet gaan wonen. Bovendien is het nu toch wel stilaan doorgedrongen dat feitelijke bescherming in dergelijke gevallen door overheid noch politiediensten wordt geboden.

Verzoekster wijst er verder op dat het eigen is aan een asielprocedure dat van bepaalde verklaringen onmogelijk een sluitend bewijs kan worden bijgebracht. Indien er voldoende waarachtigheid wordt getoond, moet het voordeel van de twijfel geboden worden. Er werd in casu geen grondig onderzoek gevoerd en evenmin werd onderzocht wat de mogelijke nadelen kunnen zijn wanneer verzoekster zou dienen teruggeleid te worden.

Ten slotte meent verzoekster het overduidelijk is dat zij en haar minderjarige dochters bij een terugleiding naar het thuisland het slachtoffer zullen worden van wrede en onmenswaardige behandelingen en praktijken.

2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria

van artikel 48/3 en, in voorkomend geval, 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, als de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verweerder wijst er terecht op dat verzoekster de aangevoerde schending van de vormvereisten en de vermeende overschrijding of afwending van macht op geen enkele manier uitwerkt in haar verzoekschrift, waardoor deze middelen onontvankelijk zijn. Evenmin kan aangenomen worden dat artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, dat handelt over een machtiging tot verblijf, zou kunnen geschonden worden door de bestreden beslissing.

Verzoekster heeft vage en incoherente verklaringen afgelegd over de activiteiten en het overlijden van haar man door enerzijds te stellen dat hij niet behoort tot een bepaalde politieke partij of bepaalde groep (administratief dossier, stuk 3, p.4) terwijl ze anderzijds volgens de Vragenlijst uitdrukkelijk stelde dat haar man gedood werd omwille van zijn lidmaatschap bij een separatistische beweging (zie nr.5). Verzoekster blijkt ook geen kennis te hebben van wat een mogelijke initiatie door haar schoonfamilie inhoudt noch bleek zij te weten of haar man al dan niet geïnitieerd was (administratief dossier, stuk 3, p.8).

Het is niet onredelijk om van verzoekster te verwachten dat zij deze vrees aannemelijk kan maken aan de hand van coherente, geloofwaardige verklaringen. Dit komt niet neer op het vragen van een onmogelijk bewijs. Verzoeksters opmerkingen over de moeilijkheid om aan documenten te geraken is niet dienstig, aangezien de motivering van de bestreden beslissing niet gesteund is op het ontbreken van documenten, maar op het ontbreken van geloofwaardige verklaringen.

Verzoeksters verwijzing naar artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet is evenmin dienend aangezien deze bepaling geenszins een verplichting inhoudt. Het biedt de Commissaris-generaal slechts de mogelijkheid zich ter beoordeling van een dossier te wenden tot de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

De bestreden beslissing is niet enkel gebaseerd op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen, maar eveneens op de terechte vaststelling dat zij niet aannemelijk maakt dat zij geen bescherming kan invoeren in geheel Nigeria tegen een gedwongen huwelijk met haar schoonbroer. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. In casu werd vastgesteld dat de politie een klacht van verzoekster wel serieus nam en de hotelmanager van het hotel waar zij een dreigbrief ontving arresteerde omdat hij ervan werd verdacht op de hoogte te zijn van de situatie. Verzoekster stelt in voorliggend verzoekschrift weliswaar dat zij geen bescherming kan krijgen van haar eigen autoriteiten, maar de blote bewering dat *"toch wel stilaan overal doorgedrongen is dat feitelijke bescherming door overheid noch politiediensten wordt geboden in dergelijke gevallen"* is niet afdoende om een daadwerkelijk gebrek aan bescherming aannemelijk te maken.

Dit klemt des te meer omwille van de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bayelsa State een wet bestaat die genitale verminking van vrouwen verbiedt. Verzoekster toont niet aan dat zij, mede gelet op deze wetgeving, niet in staat zou zijn om de eventuele besnijdenis van haar dochters te verhinderen.

Verweerder er tevens terecht op dat artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade indien van de vreemdeling redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij in dat deel van het land verblijft. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij haar problemen, en de eventueel toekomstige problemen van haar dochters, niet kan oplossen door zich elders in Nigeria te vestigen. Haar stelling dat mensen praten en de informatie over haar terugkeer verspreid zal worden tot in Agge, Bayelsa State is gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens waarvoor zij geen concrete elementen aanbrengt. Het betreft dan ook een blote bewering dat zij binnen Nigeria niet zomaar van de ene deelstaat naar de andere provincie kan trekken. Daarmee maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat haar om vluchtelingenrechtelijke redenen geen binnenlands vluchtalternatief ter beschikking staat. Ook de bij het verzoekschrift neergelegde geografische gegevens over genitale verminking in Nigeria zijn in casu niet dienstig, aangezien

verzoekster nooit heeft aangehaald dat zij los van de bedreiging door haar schoonfamilie dergelijke praktijken zou dienen te vrezen.

De bestreden beslissing benadrukt terecht dat verzoekster vage verklaringen heeft afgelegd over haar reisweg. Zij blijkt de naam niet te kennen van de blanke man die haar vergezelde; zij zou zelf geen documenten hebben gehad en zij weet niet welke documenten de man die haar vergezelde zelf toonde. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar relaas in en de motivering dienaangaande worden in voorliggend verzoekschrift niet betwist.

Ten overvloede moet worden gesteld dat in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet)

De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekster op het Commissariaat-generaal werd gehoord. Tijdens het interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Igbo machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan niet worden weerhouden.

Evenmin kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden. De beslissing staat immers geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.1. Verzoekster vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Verzoekster beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde elementen als deze ten grondslag van haar asielrelaas. Gelet op de vastgestelde vage verklaringen inzake het overlijden van haar echtgenoot, de voorhanden zijnde bescherming, het binnenlands vluchtalternatief (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS